Oznaczmy przez (U_n) ciąg złożony ze wszystkich podprzedziałów przedziału $(0, 1)$ mających wymierne końce. Za pomocą łatwej indukcji można skonstruować ciąg (P_n) zbiorów nigdziegęstych o następujących własnościach:

(i) P_n ma dodatnią miarę Lebesgue'a,

(ii) $P_1 \subset U_1$,

(iii) $P_{n+1} \subset U_{n+1} \setminus (P_1 \cup \ldots \cup P_n)$ dla $n = 1, 2, \ldots$

Niech μ_n oznacza miarę borelowską, probabilistyczną, bezatomową, skupioną na P_n. Wówczas $\mu = \sum \mu_n$ ma żądane własności, w szczególności na mocy (iii), $\mu(U) = \infty$ dla każdego niepustego zbioru otwartego $U \subset (0, 1)$.

Z. Lipecki (Wrocław)

Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego

LIST DO REDAKCJI

W sprawie doktorów promowanych przez W. Sierpińskiego

Prof. H. Toruńczyk zwrócił mi uwagę na fakt, że w swoim referacie *Rola Wacława Sierpińskiego w historii matematyki polskiej* (Wiadom. Mat. 26 (1984), 1–9) niesłusznie wymieniłem Antoniego Zygmunda wśród doktorów promowanych przez Sierpińskiego na Uniwersytecie Warszawskim: z dokumentów wynika, że promotorem Antoniego Zygmunda był Stefan Mazurkiewicz. Ten sam błąd znajduje się w moim artykule *Życiorys Wacława Sierpińskiego* (ibidem 12 (1971), 303–308), w którym ponadto, idąc za księgą pamiątkową jubileuszu Sierpińskiego z roku 1948 (dodatek do tomu XXI Rocznika PTM, str. 43) wśród matematyków doktoryzowanych przez Sierpińskiego wymieniłem niesłusznie Bronisława Knastera i Alfreda Tarskiego. Ze względu na to, że informacje zawarte w księdze pamiątkowej okazały się w trzech przypadkach nieścisłe, pozostaje do wyjaśnienia, czy Sierpiński istotnie doktoryzował Zenona Waraszkiewicza, Jerzego Spławę-Neymana i Wacława Kozakiewicza. Natomiast niewątpliwie promował na UW Kazimierza Kuratowskiego, Kazimierza Zarankiewicza, Ottona Nikodyma, Adolfa Lindenbauma, Edwarda Marczewskiego i Antoniego Wakulicza.

Andrzej Schinzel